การประยุกต์ใช้เลนส์ตาปลาในการสำรวจด้วยภาพถ่ายระยะใกล้เพื่องานอนุรักษ์สถาปัตยกรรม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมสำรวจ ภาควิชาวิศวกรรมสำรวจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2548 ISBN 974-14-2386-1 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

APPLICATION OF USING FISH-EYE LENS IN CLOSE RANGE PHOTOGRAMMETRY FOR ARCHITECTURAL CONSERVATION

Mr. Peera Yomwan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Engineering Program in Survey Engineering

Department of Survey Engineering

Faculty of Engineering

Chulalongkorn University

Academic Year 2005

ISBN 974-14-2386-1

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การประยุกต์ใช้เลนส์ตาปลาในการสำรวจด้วยภาพถ่ายระยะใกล้เพื่อ
โดย	งานอนุรักษ์สถาปัตยกรรม นาย ภีระ ยมวัน
	วิศวกรรมสำรวจ
สาขาวิชา	
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิชัย เยี่ยงวีรชน
คณะ	วิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตาม	มหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต
	<i>O</i> V คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
	(ศาสตราจารย์ ดร. ดิเรก ลาวัณย์ศิริ)
คณะกรรมการสอบวิท	ยานิพนธ์
	ประธานกรรมการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทธิพงศ์ วิญญูประดิษฐ์)
	อาจารย์ที่ปรึกษา
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิชัย เยี่ยงวีรชน)
	กรรมการ
	(รองศาสตราจารย์ ดร. บรรเจิด พละการ)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมชนม์ สถิระพจน์)

นาย ภีระ ยมวัน : การประยุกต์ใช้เลนส์ตาปลาในการสำรวจด้วยภาพถ่ายระยะใกล้เพื่องาน อนุรักษ์สถาปัตยกรรม. (APPLICATION OF USING FISH-EYE LENS IN CLOSE RANGE PHOTOGRAMMETRY FOR ARCHITECTURAL CONSERVATION) อ. ที่ปรึกษา: ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ วิชัย เยี่ยงวีรชน, จำนวนหน้า 109 หน้า, ISBN 974-14-2386-1

การใช้กล้องถ่ายภาพดิจิตอลในงานรังวัดด้วยภาพถ่ายระยะใกล้โดยทั่วไป ในบางครั้งมีข้อจำกัด ทางด้านพื้นที่คือ ไม่สามารถวัดในระยะใกล้และให้ได้มุมการวัดที่คลอบคลุมมากๆ โดยการถ่ายภาพ น้อยครั้งจึงไม่สามารถทำการถ่ายภาพได้สะดวก โดยเฉพาะงานด้านการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมและ โบราณสถานที่มีพื้นที่จำกัด จึงมีแนวคิดในการนำเลนส์ตาปลาที่สามารถบันทึกภาพมุมกว้างโดยรอบมา ช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว แต่เลนส์ตาปลาด้องใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่แตกต่างไปจากเลนส์ปกติ และยังมิได้ถูกนำมาใช้ในงานสำรวจด้วยภาพถ่ายอย่างกว้างขวาง จึงมีงานวิจัยและทฤษฎีของเลนส์ตาปลาโดยเฉพาะจำนวนน้อยมาก ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงเป็นการศึกษาหาความถูกต้องและกรรมวิธีของการ วัดด้วยเลนส์ตาปลาเพื่อเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้เลนส์ตาปลาในงานสำรวจด้วยภาพระยะใกล้เพื่อ งานอนุรักษ์สถาปัตยกรรม ซึ่งมีความละเอียดถูกต้องประมาณ 1:50 หรือ ±10 มิลลิเมตร โดยงานวิจัยนี้ ใช้เลนส์ตาปลา Nikon รุ่น FC-E8 ร่วมกับกล้อง Nikon รุ่น Coolpix5000 มาเก็บข้อมูลจากสนามวัดสอบ 2 สนาม ได้แก่ สนามวัดสอบในห้องทดลอง และสนามวัดสอบเพื่องานอนุรักษ์สถาปัตยกรรม ส่วน ผลลัพธ์ได้จากการคำนวณด้วยเทคนิคลีสท์สแกวร์ซึ่งเขียนการคำนวณในโปรแกรม Mathematica แสดง ค่าความถูกต้องโดยใช้ค่าเศษเหลือของจุดตรวจสอบซึ่งแบ่งเป็น ค่าเศษเหลือในระบบพิกัดภาพถ่าย และ ค่าเศษเหลือในระบบพิกัดวัตถุ

ผลการวิจัยจากสนามวัดสอบในห้องทดลองซึ่งใช้เป้าที่สร้างขึ้น พบว่า จำนวนจุดควบคุม ภาพถ่ายที่เหมาะสม คือ อย่างน้อย 14 จุด ซึ่งให้ค่าเศษเหลือเฉลี่ยของพิกัดภาพประมาณ 0.6 จุดภาพ ส่วนผลการวิจัยจากสนามวัดสอบเพื่องานอนุรักษ์สถาปัตยกรรมซึ่งใช้เป้าธรรมชาติ พบว่า ปัจจัยที่มีผล ต่อแบบจำลองของเลนส์ตาปลามากที่สุด คือ ระยะถ่ายภาพหรือมาตราส่วนภาพถ่าย โดยที่ระยะถ่ายภาพ 2 เมตร ให้ค่าเศษเหลือเฉลี่ยของพิกัดวัตถุประมาณ 4.7 มิลลิเมตร แต่ที่ระยะถ่ายภาพ 5 เมตร ให้ค่าเศษ เหลือเฉลี่ยของพิกัดวัตถุประมาณ 7.7 มิลลิเมตร นอกจากนี้ยังพบว่าในแต่ละคู่ภาพค่าความถูกต้องของ จุดตรวจสอบจะลดลงตามระยะทางที่เพิ่มขึ้นจากจุดกลางพื้นที่ โดยค่าเศษเหลือของจุดตรวจสอบในรัศมี 8 เมตร จากจุดกลางพื้นที่จะมีความคลาดเคลื่อนไม่เกิน ±10 มิลลิเมตร

ภาควิชาวิศวกรรมสำรวจ	ลายมือชื่อนิสิต	297
สาขาวิชา วิศวกรรมสำรวจ	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	SR THE
ปีการศึกษา 2548		

4570469821: MAJOR Survey Engineering

KEY WORD: Fish-Eye Lens / Close Range Photogrammetry / Camera Calibration / Architectural Conservation

PEERA YOMWAN: APPLICATION OF USING FISH-EYE LENS IN CLOSE RANGE PHOTOGRAMMETRY FOR ARCHITECTURAL CONSERVATION. THESIS ADVISOR: ASST. PROF. VICHAI YIENGVEERACHON, 109 pp. ISBN 974-14-2386-1

The use of a digital camera in general close range photogrammetry sometimes has a limited capability in covering the area of interest. The major disadvantage is that it cannot measure in short range and get a wide-angle view by taking a few photographs, especially for the architectural conservation and the ancient remains. Fish-eye lens, which are extensive angle of view, can solve such problem. However, there are very few researches and theories about the fish-eye lens since it uses different mathematical model from regular lens and it is not widely used in photogrammetry. Therefore the main purpose of this research is to study accuracy and process of fish-eye measurement for the way of application on using fish-eye lens in close range photogrammetry for architectural conservation. The accuracy achievable on a 1:50 survey is ± 10 mm. This research used Nikon FC-E8 (fish-eye lens) with Nikon Coolpix 5000 (camera) for photo taking. The tests are taken in 2 fields, in lab room and in test field for architectural conservation, which results of both fields are processed by Least Square Technique in Mathematica. The accuracy will be shown by residual of check points.

The outcome from the test field in lab room, which used signalized target, indicates the appropriate control point numbers to be at least 14 control points which gives the average photo coordinate residual to be about 0.6 pixels. Whereas the outcome from the test field for architectural conservation, which used natural target, indicates that photo taking distance or photo scale has the most influential on fish-eye model. The average object coordinate residual, which take photo at 2 meters, is approximately 4.7 millimeters. While the average object coordinate residual is about 7.7 millimeters when taking photo at 5 meters. In short, the check point's accuracy of each image pair will decrease when the distance from center of area increases. The check points' residuals, which in 8 meters radial from center of area, are less than ± 10 millimeters.

Department	Survey Engineering	Student's signature	1795
Field of study	Survey Engineering	Advisor's signature	So ono
Academic year			

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงยิ่งต่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิชัย เยี่ยงวีรชน อาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้เป็นทุกสิ่งทุกอย่างในงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ทั้งริเริ่มแนวความคิด ให้ความรู้ คำแนะนำในการแก้ไขปัญหา และตรวจสอบปรับปรุงวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้ความอนุเคราะห์ สถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆในงานวิจัย จนสำเร็จขึ้นเป็นวิทยานิพนธ์เล่มนี้

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งประกอบด้วย ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ สุทธิพงศ์ วิญญูประดิษฐ์ ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์ คร.บรรเจิด พละการ และ คร.เฉลิมชนม์ สถิระพจน์ ที่ให้คำแนะนำสำหรับการศึกษาวิจัย รวมทั้งตรวจสอบและแก้ไข เพื่อให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

และท้ายที่สุด ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระกุณ บิดา มารดาผู้ให้กำเนิดชีวิตและให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่ ชีวิตข้าพเจ้าตลอดมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อไทย	
บทคัดย่ออังกฤษ	1
กิตติกรรมประกาศ	n
สารบัญ	ชช
สารบัญตาราง	ល្ង
สารบัญภาพ	<u></u>
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 ลำดับขั้นตอนในการคำเนินการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 การสำรวจด้วยภาพในงานอนุรักษ์สถาปัตยกรรม	5
2.2 เรขาคณิตของเลนส์ตาปลาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.3 ทฤษฎีของการวัดสอบกล้องถ่ายภาพคิจิตอลที่ใช้ในงานวิจัย	9
2.3.1 กระบวนการวัดสอบกล้องในตัว	9
2.3.2 องค์ประกอบความเพี้ยนของเลนส์	10
2.4 แบบจำลองเลนส์ตาปลาของงานวิจัยนี้	11
2.5 หลักการและทฤษฎีของการปรับแก้ลีสท์สแควร์	16
บทที่ 3 วิธีคำเนินงานวิจัย	18
3.1 การวิเคราะห์กรณีศึกษา	18
3.2 สรุปการออกแบบกรณีศึกษา	
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	23
3.4 การคำเนินงานเก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัย	27

H	เน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่ได้	38
4.1 ค่าพารามิเตอร์ของแบบจำลองเลนส์ตาปลา	38
4.2 ค่าเศษเหลือของพิกัดภาพกรณี 1-4	46
4.3 ค่าเศษเหลือของพิกัคภาพกรณี 7-8	57
4.4 ค่าเศษเหลือของพิกัควัตถุกรณี 5-8	66
บทที่ 5 สรุปผลการคำเนินงานวิจัย และข้อเสนอแนะ	85
- 1 · 1 · 1 · 1 · 1 · 1 · 1 · 1 · 1 · 1	85
5.2 สรุปผลตามปัจจัยที่เป็นตัวแปรในงานวิจัยนี้	86
5.3 สรุปผลความถูกต้องของการประยุกต์ใช้เลนส์ตาปลาในงานอนุรักษ์สถาปัตยกรรม	88
5.4 สรุปกรรมวิธีที่เหมาะสมของการประยุกต์ใช้เลนส์ตาปลาในงานอนุรักษ์สถาปัตยกรรม	90
5.5 ปัญหาและอุปสรรคของงานวิจัย	91
5.6 ข้อเสนอแนะ	92
รายการอ้างอิง	93
ภาคผนวก	94
ภาคผนวก กการเขียนการคำนวณบนโปรแกรม Mathematica 5.0	94
ภาคผนวก ขค่าพิกัดวัตถุของเป้าจากกล้องประมวลผลรวม TCR 405	102
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	109

สารบัญตาราง

	หนา
ตารางที่ 2.1 ขั้นตอนการปรับแก้ด้วยสมการค่าสังเกต	16
ตารางที่ 3.1 ขนาดจุดภาพอย่างคร่าวๆ ในระบบพิกัดวัตถุเมื่อเทียบกับบริเวณกลางภาพ	22
ตารางที่ 3.2 กรณี 1-4 วัคจากสนามวัคสอบในห้องทคลองเพื่อวิเคราะห์จำนวนจุคควบคุม	
ภาพถ่ายที่เหมาะสมกับแบบจำลองเลนส์ตาปลา	23
ตารางที่ 3.3 กรณี 5-8 วัคจากสนามวัคสอบเพื่องานอนุรักษ์สถาปัตยกรรมเพื่อวิเคราะห์	
ปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อความคลาคเคลื่อนของแบบจำลองเลนส์ตาปลา	23
ตารางที่ 3.4 รายละเอียดจำเพาะเลนส์ตาปลา Nikon FC-E8 (Nikon Corp, 2001)	24
ตารางที่ 3.5 รายละเอียดจำเพาะกล้องคิจิตอล Nikon Coolpix 5000 (Nikon Corp, 2001)	25
ตารางที่ 3.6 รายละเอียคจำเพาะกล้องประมวลผลรวม Leica รุ่น TCR 405 (Leica Corp, 2003)	26
ตารางที่ 3.7 ตารางแสคงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยของการวัคพิกัควัตถุของเป้าจากสนาม	
วัคสอบในห้องทคลองซึ่งใช้ในกรณี 1-4	32
ตารางที่ 3.8 ตารางแสคงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยของการวัคพิกัควัตถุของเป้าจากสนาม	
วัคสอบเพื่องานอนุรักษ์สถาปัตยกรรมซึ่งใช้ในกรณี 5-8	33
ตารางที่ 4.1 ค่าพารามิเตอร์ของแบบจำลองเลนส์ตาปลากรณี 1-4	40
ตารางที่ 4.2 ค่าพารามิเตอร์ของแบบจำลองเลนส์ตาปลากรณี 5-8	44
ตารางที่ 4.3 ค่าทางสถิติของเศษเหลือกรณี 1	47
ตารางที่ 4.4 ค่าทางสถิติของเศษเหลือกรณี 2	49
ตารางที่ 4.5 ค่าทางสถิติของเศษเหลือกรณี 3	51
ตารางที่ 4.6 ค่าทางสถิติของเศษเหลือกรณี 4	53
ตารางที่ 4.7 ค่าทางสถิติของเศษเหลือของค่าพิกัคภาพของจุคตรวจสอบกรณี 1-4	56
ตารางที่ 4.8 ค่าเศษเหลือเฉลี่ยในทิศทางรวมของจุคตรวจสอบบริเวณต่างๆ จากกรณี 3	57
ตารางที่ 4.9 ค่าทางสถิติของเศษเหลือกรณี 7 ภาพซ้าย	58
ตารางที่ 4.10 ค่าเศษเหลือเฉลี่ยพิกัคภาพในทิศทางรวมของจุคตรวจสอบบริเวณต่างๆ	
จากกรณี 7	
ตารางที่ 4.11 ค่าทางสถิติของเศษเหลือกรณี 8 ภาพซ้าย	61
ตารางที่ 4.12 ค่าเศษเหลือเฉลี่ยพิกัคภาพในทิศทางรวมของจุดตรวจสอบบริเวณต่างๆ	
จากกรณี 8	
ตารางที่ 4.13 ค่าทางสถิติของเศษเหลือของค่าพิกัคภาพของจุคตรวจสอบกรณี 7 และ 8	
ตารางที่ 4.14 ค่าทางสถิติของเศษเหลือของพิกัคภาพของจุคตรวจสอบ กรณี 5	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.15 ตารางแสคงค่าเศษเหลือเฉลี่ยของพิกัควัตถุในทิศทางรวมของจุคตรวจสอบ	
โคยสัมพันธ์กับพื้นที่ตามแนวรัศมีที่เทียบกับจุคกลางคู่ภาพของกรณี 5	69
ตารางที่ 4.16 ค่าทางสถิติของเศษเหลือของพิกัคภาพของจุคตรวจสอบ กรณี 6	69
ตารางที่ 4.17 ตารางแสดงค่าเศษเหลือเฉลี่ยของพิกัดวัตถุในทิศทางรวมของจุคตรวจสอบ	
โดยสัมพันธ์กับพื้นที่ตามแนวรัศมีที่เทียบกับจุคกลางคู่ภาพของกรณี 6	72
ตารางที่ 4.18 ค่าทางสถิติของเศษเหลือของพิกัคภาพของจุคตรวจสอบ กรณี 7	72
ตารางที่ 4.19 ตารางแสคงค่าเศษเหลือเฉลี่ยของพิกัควัตถุในทิศทางรวมของจุคตรวจสอบ	
โดยสัมพันธ์กับพื้นที่ตามแนวรัศมีที่เทียบกับจุคกลางคู่ภาพของกรณี 7	75
ตารางที่ 4.20 ค่าทางสถิติของเศษเหลือของพิกัคภาพของจุคตรวจสอบ กรณี 8	75
ตารางที่ 4.21 ตารางแสคงค่าเศษเหลือเฉลี่ยของพิกัควัตถุในทิศทางรวมของจุคตรวจสอบ	
โดยสัมพันธ์กับพื้นที่ตามแนวรัศมีที่เทียบกับจุดกลางคู่ภาพของกรณี 8	78
ตารางที่ 4.22 ค่าทางสถิติของเศษเหลือของค่าพิกัควัตถุของจุคตรวจสอบกรณี 5 และ 6	79
ตารางที่ 4.23 ค่าทางสถิติของเศษเหลือของค่าพิกัควัตถุของจุคตรวจสอบกรณี 6 และ 7	80
ตารางที่ 4.24 ค่าทางสถิติของเศษเหลือของค่าพิกัควัตถุของจุคตรวจสอบกรณี 7 และ 8	82
ตารางที่ 4.25 ค่าเศษเหลือเฉลี่ยของพิกัควัตถุของจุดตรวจสอบในทิศทางต่างๆ ของกรณี 5-8	83

สารบัญภาพ

1	หนา
รูปที่ 1.1 ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	4
รูปที่ 2.1 มุมรับภาพของเรตินาระนาบและเรตินาทรงกลม (Bakstein and Pajdla, 2002)	6
รูปที่ 2.2 ความแตกต่างการฉายของเลนส์ปกติ (ภาพซ้าย) และเลนส์ตาปลา (ภาพขวา) (Ellen	
Schwalbe, 2005)	6
รูปที่ 2.3 ค่าเศษเหลือของการวัคสอบเลนส์ตาปลาในงานวิจัยของ (Hynek Bakstein and Tomas	3
Pajdla, 2002)	7
รูปที่ 2.4 การใช้กระจกและเลนส์ตาปลารุ่นต่างๆที่ใช้หาแบบจำลองการฉายในงานวิจัยของ	
(Pajdla, 2003)	8
รูปที่ 2.5 แบบจำลองการฉายเลนส์ตาปลาในงานวิจัยของ (Ellen Schwalbe, 2005)	8
รูปที่ 2.6 ค่าเศษเหลือของการวัคสอบเลนส์ตาปลาในงานวิจัยของ (Ellen Schwalbe, 2005)	. 9
รูปที่ 2.7 ขั้นตอนของการวัคสอบเลนส์ตาปลา	10
รูปที่ 2.8 ความสัมพันธ์ของระบบค่าพิกัคต่างๆ ในแบบจำลองเลนส์ตาปลา	11
รูปที่ 2.9 ความสัมพันธ์ทางเรขาคณิตระหว่างวัตถุกับจุคภาพในระบบพิกัคกล้อง4000	_14
รูปที่ 2.10 การเขียนการคำนวณและวิเคราะห์ผลในงานวิจัยนี้	17
รูปที่ 3.1 ภาพเลนส์ตาปลา Nikon FC-E8 (Nikon Corp, 2001)	_24
รูปที่ 3.2 ภาพกล้องคิจิตอล Nikon Coolpix 5000 (Nikon Corp, 2001)	_24
รูปที่ 3.3 ภาพกล้องประมวลผลรวม Leica รุ่น TCR 405 (Leica Corp, 2003)	26
รูปที่ 3.4 ภาพถ่ายกรณี 1-4	_27
รูปที่ 3.5 ภาพถ่ายกรณี 5-6 ภาพซ้ายและขวา ตามลำคับ	27
รูปที่ 3.6 ภาพถ่ายกรณี 7 ภาพซ้ายและขวา ตามลำดับ	_28
รูปที่ 3.7 ภาพถ่ายกรณี 8 ภาพซ้ายและขวา ตามลำดับ	28
รูปที่ 3.8 แสคงการวัคมุมคิ่งและระยะทางของพิกัควัตถุของเป้าในทางคิ่ง	.29
รูปที่ 3.9 แสคงการวัคมุมและระยะทางของพิกัควัตถุของเป้าในทางราบ	_29
รูปที่ 3.10 ความสัมพันธ์ความคลาดเคลื่อนทางมุมกับระยะทาง (วิชัย, 2547)	30
รูปที่ 3.11 ความคลาคเคลื่อนทางตำแหน่งจากมุมและระยะทาง (วิชัย, 2547)	31
รูปที่ 3.12 ค่าพิกัควัตถุทางราบของเป้าจากสนามวัคสอบในห้องทคลอง จำนวน 61 จุด	34
รูปที่ 3.13 การกระจายตัวของจุคควบคุมภาพถ่ายกรณี 1-4	35
รูปที่ 3.14 ค่าพิกัควัตถุของเป้าจากสนามวัคสอบเพื่องานอนุรักษ์สถาปัตยกรรมจำนวน 121 จุค	36
รูปที่ 3.15 การกระจายตัวของจุคควบคุมภาพถ่ายและจุคตรวจสอบกรณี 5-8	36

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 3.16 ตัวอย่างการหมายตำแหน่งของเป้าจากสนามวัดสอบในห้องทดลอง	37
รูปที่ 3.17 ตัวอย่างการหมายตำแหน่งของเป้าจากสนามวัดสอบเพื่องานอนุรักษ์สถาปัตยกร	รม_38
รูปที่ 4.1 กราฟของค่ารัศมีภาพถ่าย (R) กรณี 1-4	41
รูปที่ 4.2 กราฟของค่า xh กรณี 1-4	42
รูปที่ 4.3 กราฟของค่า yh กรณี 1-4	42
รูปที่ 4.4 กราฟแสคงการแกว่งตัวของค่ารัศมีภาพถ่าย (R) กรณี 5-8	45
รูปที่ 4.5 กราฟแสดงการแกว่งตัวของค่า xh กรณี 5-8	45
รูปที่ 4.6 กราฟแสคงการแกว่งตัวของค่า yh กรณี 5-8	46
รูปที่ 4.7 หมายเลขของจุดตรวจสอบกรณี 1-4	46
รูปที่ 4.8 กราฟแสดงทิศทางการกระจายตัวของค่าเศษเหลือทางแกนx ของจุคตรวจสอบกร	ณี 1_47
รูปที่ 4.9 กราฟแสดงทิศทางการกระจายตัวของค่าเศษเหลือทางแกนy ของจุคตรวจสอบกร	ณี 1_48
รูปที่ 4.10 กราฟแสดงทิศทางการกระจายตัวของค่าเศษเหลือในทิศทางรวมของ	
จุคตรวจสอบกรณี 1	48
รูปที่ 4.11 กราฟแสดงทิศทางการกระจายตัวของค่าเศษเหลือทางแกนx ของ	
จุคตรวจสอบกรณี 2	49
รูปที่ 4.12 กราฟแสคงทิศทางการกระจายตัวของค่าเศษเหลือทางแกนy ของ	
จุคตรวจสอบกรณี 2	50
รูปที่ 4.13 กราฟแสดงทิศทางการกระจายตัวของค่าเศษเหลือในทิศทางรวมของ	
จุคตรวจสอบกรณี 2	50
รูปที่ 4.14 กราฟแสคงทิศทางการกระจายตัวของค่าเศษเหลือทางแกนx ของ	
จุคตรวจสอบกรณี 3	51
รูปที่ 4.15 กราฟแสดงทิศทางการกระจายตัวของค่าเศษเหลือทางแกนy ของ	
จุคตรวจสอบกรณี 3	52
รูปที่ 4.16 กราฟแสดงทิศทางการกระจายตัวของค่าเศษเหลือในทิศทางรวมของ	
จุคตรวจสอบกรณี 3	52
รูปที่ 4.17 กราฟแสคงทิศทางการกระจายตัวของค่าเศษเหลือทางแกนx ของ	
จุคตรวจสอบกรณี 4	53
้ รูปที่ 4.18 กราฟแสดงทิศทางการกระจายตัวของค่าเศษเหลือทางแกนy ของ	
งุคตรวจสอบกรณี 4	54

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 4.19 กราฟแสคงทิศทางการกระจายตัวของค่าเศษเหลือในทิศทางรวมของ	
จุคตรวจสอบกรณี 4	54
รูปที่ 4.20 กราฟเปรียบเทียบค่าเศษเหลือเฉลี่ยของพิกัคภาพกรณี 1-4	56
รูปที่ 4.21 เว็กเตอร์แสดงค่าเศษเหลือของพิกัคภาพของจุดตรวจสอบกรณี 3ในบริเวณต่างๆ	57
รูปที่ 4.22 หมายเลขของจุคตรวจสอบกรณี 5-8	58
รูปที่ 4.23 กราฟแสคงค่าเศษเหลือทางแกนx ของจุคตรวจสอบกรณี 7 ภาพซ้าย	59
รูปที่ 4.24 กราฟแสคงค่าเศษเหลือทางแกนy ของจุคตรวจสอบกรณี 7 ภาพซ้าย	59
รูปที่ 4.25 กราฟแสดงค่าเศษเหลือในทิศทางรวมของจุคตรวจสอบกรณี 7 ภาพซ้าย	60
รูปที่ 4.25 เว็กเตอร์แสดงค่าเศษเหลือพิกัคภาพของจุคตรวจสอบกรณี 7 ภาพซ้าย	61
รูปที่ 4.26 กราฟแสดงค่าเศษเหลือทางแกนx ของจุคตรวจสอบกรณี 8 ภาพซ้าย	62
รูปที่ 4.27 กราฟแสคงค่าเศษเหลือทางแกนy ของจุคตรวจสอบกรณี 8 ภาพซ้าย	62
รูปที่ 4.28 กราฟแสดงค่าเศษเหลือในทิศทางรวมของจุคตรวจสอบกรณี 8 ภาพซ้าย	63
รูปที่ 4.29 เว็กเตอร์แสดงค่าเศษเหลือพิกัคภาพของจุคตรวจสอบกรณี 8 ภาพซ้าย	65
รูปที่ 4.30 กราฟเปรียบเทียบค่าเศษเหลือพิกัคภาพกรณี 7-8 (ภาพซ้าย)	65
รูปที่ 4.31 กราฟแสดงค่าเศษเหลือพิกัควัตถุทางแกน X ของจุดตรวจสอบกรณี 5	67
รูปที่ 4.32 กราฟแสดงค่าเศษเหลือพิกัควัตถุทางแกน Y ของจุดตรวจสอบกรณี 5	67
รูปที่ 4.33 กราฟแสดงค่าเศษเหลือพิกัควัตถุทางแกน Z ของจุคตรวจสอบกรณี 5	67
รูปที่ 4.34 เว็กเตอร์แสคงค่าเศษเหลือพิกัควัตถุในทางราบของจุคตรวจสอบกรณี 5	69
รูปที่ 4.35 กราฟแสดงค่าเศษเหลือพิกัควัตถุทางแกน X ของจุคตรวจสอบกรณี 6	70
รูปที่ 4.36 กราฟแสคงค่าเศษเหลือพิกัควัตถุทางแกน Y ของจุคตรวจสอบกรณี 6	70
รูปที่ 4.37 กราฟแสดงค่าเศษเหลือพิกัควัตถุทางแกน Z ของจุคตรวจสอบกรณี 6	71
รูปที่ 4.38 เว็กเตอร์แสคงค่าเศษเหลือพิกัควัตถุในทางราบของจุคตรวจสอบกรณี 6	71
รูปที่ 4.39 กราฟแสดงค่าเศษเหลือพิกัควัตถุทางแกน X ของจุคตรวจสอบกรณี 7	73
รูปที่ 4.40 กราฟแสดงค่าเศษเหลือพิกัควัตถุทางแกน Y ของจุคตรวจสอบกรณี 7	73
รูปที่ 4.41 กราฟแสดงค่าเศษเหลือพิกัควัตถุทางแกน Z ของจุคตรวจสอบกรณี 7	74
รูปที่ 4.42 เว็กเตอร์แสดงค่าเศษเหลือพิกัควัตถุในทางราบของจุคตรวจสอบกรณี 7	74
รูปที่ 4.43 กราฟแสดงค่าเศษเหลือพิกัควัตถุทางแกน X ของจุคตรวจสอบกรณี 8	76
รูปที่ 4.44 กราฟแสคงค่าเศษเหลือพิกัควัตถุทางแกน Y ของจุคตรวจสอบกรณี 8	76
รูปที่ 4.45 กราฟแสดงค่าเศษเหลือพิกัควัตถุทางแกน Z ของจุคตรวจสอบกรณี 8	77

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 4.46 เว็กเตอร์แสคงค่าเศษเหลือพิกัควัตถุในทางราบของจุคตรวจสอบกรณี 8	77
รูปที่ 4.47 กราฟเปรียบเทียบค่าเศษเหลือพิกัควัตถุกรณี 5-6	79
รูปที่ 4.48 กราฟเปรียบเทียบค่าเศษเหลือพิกัควัตถุกรณี 6-7	81
รูปที่ 4.49 กราฟเปรียบเทียบค่าเศษเหลือพิกัควัตถุกรณี 7-8	82
รูปที่ 4.50 กราฟเปรียบเทียบค่าเศษเหลือเฉลี่ยของพิกัควัตถุของจุคตรวจสอบ กรณี 5-8	84